

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Тарасівська сільська рада
Новгородківського району
Кіровоградської області**

вул. Перемоги, 1, с. Тарасівка,
Новгородківський район,
Кіровоградська область, 28214

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Тарасівської сільської ради Новгородківського району Кіровоградської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2019 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Тарасівської сільської ради Новгородківського району Кіровоградської області від 01.06.2018 № 02-26/219.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Тарасівської сільської ради з питань бюджету та регуляторної політики щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Пунктом 1 проекту рішення на території Тарасівської сільської ради встановлюються: акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, податок на нерухоме майно, єдиний податок, транспортний податок на легкові автомобілі.

Пунктом 2 проекту рішення встановлюються ставки та деякі обов'язкові елементи акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, єдиного податку, транспортного податку.

Пунктами 3 і 4 проекту рішення встановлюються ставки та пільги із сплати земельного податку.

1. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про **встановлення місцевих податків та зборів**, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Відповідно до підпункту 9.1.4 пункту 9.1 статті 9 ПКУ, **акцизний податок (непрямий податок на споживання окремих видів товарів (продукції)) віднесено до загальнодержавних податків та зборів**. Порядок справляння даного податку визначено розділом VI Кодексу «Акцизний податок».

Згідно із вимогами пунктів 10.2 та 10.3 статті 10 ПКУ місцеві ради в межах повноважень, визначених ПКУ, та відповідно до його вимог, обов'язково установлюють **єдиний податок і податок на майно** (в частині транспортного податку та **плати за землю**), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині **податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки**, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Таким чином, враховуючи вимоги статей 10, 12 ПКУ, у сільських рад відсутні повноваження щодо встановлення загальнодержавних податків та зборів, до яких відноситься акцизний податок.

Отже, пропонуємо виключити з проекту рішення абзац другий пункту 1 та частину «Акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів» пункту 2 проекту рішення.

2. Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, в проекті рішення не визначено обов'язкові елементи податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та земельного податку (крім ставок податку), а для єдиного податку (для платників першої та другої груп) не визначено об'єкт і базу оподаткування, порядок сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Отже, пропонуємо визначити в проекті рішення усі обов'язкові елементи податків або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

3. Підпункт «Не є об'єктом оподаткування» частини «Податок на нерухоме майно» пункту 2 пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, яким визначено виключний перелік майна, що не є об'єктом оподаткування.

4. Підпункт 1 частини «Єдиний податок» пункту 2 проекту рішення, яким встановлюються ставки єдиного податку пропонуємо привести у відповідність до вимог розділу XIII ПКУ, а саме, відокремити визначення платників єдиного податку першої та другої груп, а ставки податку викласти в однозначному для трактування вигляді:

«1. Платниками податку є суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені підпунктами 1) та 2) пункту 291.4 статті 291 ПКУ.

Не можуть бути платниками єдиного податку фізичні особи - підприємці, які підпадають під дію підпунктів 291.5.1 - 291.5.8 пункту 291.5 статті 291 ПКУ.

2. Встановити на території Тарасівської сільської ради фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, з розрахунку на календарний місяць:

2.1. Для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

2.2. Для другої групи платників єдиного податку у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, залежно від виду господарської діяльності:

- торгівля товарами промислової та продовольчої групи в сільській місцевості та надання послуг, пов'язаних з сільським та лісовим господарством, рибальством та пов'язаних з ним послуг, ветеринарною діяльністю - 15 відсотків;

- надання послуг по виготовленню швейних виробів за індивідуальним замовленням, спіднього одягу за індивідуальним замовленням; з ремонту одягу та побутових текстильних виробів; з виконання фото робіт; з оброблення плівок; перукарські послуги в сільській місцевості - 10 відсотків;

- вирощування зернових та технічних культур, овочівництво, декоративне садівництво та впрошування продукції розсадництва; розведення великої рогатої худоби, свиней, птиці та іншої худоби; діяльність риборозплідників і рибних ферм - 10 відсотків;

- роздрібна торгівля будь-якими товарами з нестационарних палаток для вуличного продажу; торгівля окулярами - 10 відсотків;

- надання послуг з ремонту взуття, ремонту годинників - 7 відсотків;

- інші види господарської діяльності - 20 відсотків.

2.3. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш, як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений пунктом 293.2 статті 293 ПКУ для відповідної групи таких платників єдиного податку.

2.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої і другої груп у розмірі 15 відсотків:

- 1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпунктах 1, 2 пункту 291.4 статті 291 ПКУ визначеного для відповідної групи;

- 2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у свідоцтві платника єдиного податку, віднесеного до першої або другої груп;

- 3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у главі XIII ПКУ;

4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування;

5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 291.4 статті 291 ПКУ відповідно.»

5. Пунктом 3 проекту рішення встановлюється ставка земельного податку за земельні ділянки комерційного використання.

Натомість, категорія земель «комерційного використання» не визначена Земельним кодексом України (частина перша статті 19 Земельного кодексу України).

Отже, пропонуємо виключити фразу «На земельні ділянки комерційного використання 1 % від нормативної грошової оцінки земельної ділянки» з пункту 3 проекту рішення.

6. Постановою Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – Постанова № 483) затверджено форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку; форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Таким чином, з метою спрощення процедури підготовки та подання відповідному контролюючому органу інформації пропонуємо ставки та пільги із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, викласти у додатках до проекту рішення відповідно до форм, затверджених Постановою № 483.

7. Назва проекту рішення потребує редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої встановлюються ставки місцевих податків і зборів.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог чинного законодавства України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі - АРВ) не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

У розділі I «Визначення проблеми» АРВ розробник обмежився лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних у кількісній (грошовій) формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та

важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі IV АРВ не визначено кількісних (грошових) показників, які характеризують альтернативи (наприклад: доходи, отримані місцевим бюджетом, витрати суб'єктів господарювання тощо); не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат у кількісному (грошовому) виразі від застосування кожної з альтернатив при оцінці впливу альтернатив на сферу інтересів держави, населення та суб'єктів господарювання; не наведено розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті податків за запропонованими ставками), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Також, в АРВ не обґрунтовано розмірів ставок податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання, не наведено алгоритм їх визначення, а також не наведено посилань на джерело інформації щодо кількості суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Крім того, в АРВ не визначено прогностичні значення показників результативності регуляторного акта, які встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності регуляторним актом.

В АРВ відсутній Тест малого підприємництва (далі - М-тест), який, відповідно до вимог Методики, розраховується, якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків.

Наповнення розділів (IV, VIII, IX, X) АРВ не відповідає вимогам Методики та містить інформацію, не передбачену Методикою.

Враховуючи вищезазначене, АРВ потребує уточнення та перерахунку даних з метою приведення у відповідність до вимог Методики.

У зв'язку з неналежною підготовкою АРВ, розробником не доведено відповідність проекту рішення вимогам статті 4 Закону, зокрема, з принципами **збалансованості** – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та **ефективності** – забезпечення

досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Тарасівської сільської ради Новгородківського району Кіровоградської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2019 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими зауваженнями та пропозиціями, а аналіз його регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

В. ЗАГОРОДНІЙ